

Vacances 2002

Situació geogràfica

Barcelona és una ciutat i municipi de Catalunya, està situada en la costa mediterrània, en una plana d'uns 5 km, coneguda com el Pla de Barcelona, limitada per el mar, la serra de Collserola i la desembocadura del Llobregat i del Besòs.

Com és Barcelona?

En el traçat urbanístic de Barcelona destaca el nucli medieval tancat per el port de mar i las rondas. El conjunt desordenat de la ciutat vella apareix centrat per dos eixos casi perpendiculars al mar: las Ramblas i la Via Laietana (oberta en el segle XX). Al voltant d'aquet nucli s'esten l'eixample del segle XIX i a principis del segle XX (Pla Cerdà).

Dos eixos (la Diagonal i la Meridiana) que es creuan a la plaça de las Glorias, van tindre la vocació de organitzar aquest nou espai ciutadà que avui queda una mica excèntric. Al voltant de l'eixample apareixen els barris que corresponen en temps a uns altres municipis annexionats a la ciutat a consecuencia de l'expansió. De sud a nord las principals annexions van ser:

Sant, Les Corts, Gràcia, Sarrià, Sant Gervasi de Cassoles, Horta, Sant Andreu del Palomar i Sant Martí de Provençals. A tots ells hi ha que afeixir, les antigues zones del Poble Nou i del Camp de la Bota, la Villa Olímpica (1992).

La ciutat presenta dos clars limits geogràfics que avui impadeixen el seu creixement: les fronteres naturals de la serra de Collserola, el mar, i al nord (Sant Adrià del Besòs i Badalona), i al sud (l'Hospitalet de Llobregat).

Per aquest motiu i, principalment, per l'especulació incontrolada del seu creixement en l'època franquista.

Història

Poblada durant la prehistòria i durant el període ibèric per els Laietans, l'origen de Barcelona es deu sens dubte alguna fundació d'una colònia romana, baix la protecció de Juli Cesar i d'August, cap a finals del segle I a.C, que va rebre el nom de Colonia Julia Augusta Paterna Faventia Barcino, al voltant del mon Taber, que era un promontori de 16 m, que facilitava l'accés al mar.

La ciutat romana va ser construïda a la manera colonial amb el decumanus

(est-oest) i el cardo maximus (norte-sur) que es creuaven en l'actual plaça de Sant Jaume, seu del poder polític, municipal i a prop del palau Arquebisbat.

En aquesta zona central es van trobar les termes i el temple dedicats a August i del que quedaven sis columnes corinties. En la crisi del segle III, durant que Barcelona va ser saquejada per tropes alemanes, la ciutat va construir les seves medalles, encara es conserva una part. Del segle IV es tenen les primeres notícies documentades del bisbe Sant Pasià i d'una vida religiosa i parroquial organitzada.

Durant la edat mitjana Barcelona va experimentar la seva primera expansió, dintre de unas noves muralles manades a construir per Jaume I (segle XIII). Va ser al segle XIII quan Barcelona va tindre

per primer cop un règim municipal propi. El seu primer conseller va ser Ponç d'Alest (1257). La expansió medieval va continuar cap al sud fins a mitjans del segle XIV que va obligar al rei Pere III (1336-1387) a construir un nou perímetre de murallas, donant forma definitiva a la ciutat medieval. De l'època medieval atresorant Barcelona conserva alguns dels seus monuments més emblemàtics: Sant Pau del Camp, de estil romànic; en estil gòtic, la catedral, Santa Maria del Mar, el (Ayuntamiento); el Palau de la Generalitat; el Palau Reial; las Atarazanas i l'Hospital de Santa Creu i Sant Pau entre d'altres. La revolució industrial, començada a Barcelona en l'any 1834, posterior emplaçaments de nombroses fàbriques va ser el punt de començament de la seva expansió i grans modificacions fins als Jocs Olímpics del 1992. La primera fase va ser el Pla Cerdà, amb el traçat hipodàmic a partir de l'any 1859, data de la autorització per derriurar las murallas. La segona va tindre lloc a finals del XIX amb la anexió a Barcelona dels municipis perifèrics com part del seu eixample. D'aquesta època i de principis del segle XX Barcelona guarda algunas de les joies del modernisme com la casa Milà o Pedrera, el Palau de la Música, la Sagrada Família i l'Hospital de Sant Pau. Una tercera fase coincideix amb la última explosió demogràfica i es situa en la dècada de 1980 i principis de 1990 marcan per ara el model final de la ciutat. D'aquesta última època,

resultaran probablement emblemàtics en el futur el Palau Sant Jordi o la Torre Calatrava de comunicacions.

Llocs de Barcelona

Port de Barcelona

Telefèric sobre el port de Barcelona, el port de Barcelona es un dels ports més grans de la costa mediterrànea, va constituir el nucli a partir del qual es va desenvolupar aquesta gran metropoli.

Ciutat Condal

Aquesta foto de la ciutat condal mostra en primer pla el monument a Cristóbal Colón, el tros final de las Ramblas, que es comuniquen amb la plaça Catalunya.

Monuments

Arc del triomf

El Arc del Triomf situat al est del barri gòtic, va ser disenyat per Josep Vilaseca.

La sagrada familia

Un dels edificis més emblemàtics de Barcelona i de l'arquitectura modernista de finals del segle XIX. El arquitecte espanyol Antoni Gaudí es va fer càrrec de la obra en l'any 1891, transformant totalment els projectes inicials de caràcter eclèctic per idear una enorme construcció neogòtica. El projecte complet constava de tres façanes, el Naixement a llevant, la Passió a ponent i la Gloria a migjorn. Cada una d'elles estava flanquejada per quatre monumentals torres i al seu conjunt simbolitzava als dotze apòstols. A més a més de la cripta, solament es va poder concloure la façana, i las seves torres es van acabar a la mort de Antoni Gaudí el dia 10 de Juny de 1926 a Barcelona atropellat per un tranvia davant de la seva obra inacabada. En 1979 es van reiniciar les obres, seguint la idea de Gaudí. La seva imatge va fer la volta al món a partir dels Jocs Olímpics celebrats en l'any 1992 a Barcelona.

Dades

Territori

Barcelona (1733 Km2)

Promig de temperatures

Gener 9 C

Juliol 24 C

Promig de precipitacions anuals

590mm

Població

- 544.137 hab.
- 1.005.565 hab.
- 1.280.179 hab.
- 1.745.142 hab.
- 1.752.627 hab.
- 1.701.812 hab.
- 1.614.571 hab.

A Barcelona i la seva àrea metropolitana es concentra un 50% de la població de Catalunya.

Principals exportacions

Las exportacions catalanas representan una cinquena part del total espanyol.S'exporta principalment:combustible, minerals, productes petrolífers, maquinària, equipament elèctric, vehicles,productes químics i alimenticis.

Principals importacions

Las importacions es centran en productes alimenticis,químics,

minerals i fusta.A les altres comunitats espanyoles es compra blat i farina,vins,oli,fruits secs,llet i derivats, fibra, paper, sabates,flors i altres.

Principals socis comercials

França,Alemania,Italia,Regne Unit,Estats Units i , Portugal.

Per ordre de importancia la economía de Barcelona és:

Serveis comercials (inclos el turisme),tranports i comunicació,serveis publicis i el servei domestic.

Moneda

Antigament era la peseta però a partir del día 1 de Març ja es l'euro.

La gastronomia

La gastronomia catalana es molt diversa. Destacan dos plats molt populars i generalitzats en tot el pais

que són:el pa amb tomàquet i pernil i la botifarra amb mongetes.

Aeroport

El aeroport internacional de Barcelona es l'aeroport del (Prat del Llobregat)

Característiques

Barcelona es caracteritza per la seva alta densitat de població (17.500 hab/Km2) i per la falta de zones verdes només hi ha un parc important que es Montjuic.

Index

- Pàg 2 Situació geogràfica
- Pàg 3 Com és Barcelona
- Pàg 4 Història
- Pàg 5 Llocs de Barcelona
- Pàg 6 i Pàg 7 Monuments
- Pàg 8 i Pàg 9 Dades

7

10

